

V radosti i bolesti

vila ani v čase pandémie. Obmedzili tu len poskytovanie sociálneho poradenstva a namiesto 80-100 núdznych tu prijímajú o polovicu menej ľudí. K tomu kontrola rúšok, meranie teploty klientom, poskytovanie dezinfekcie.

„Zaznamenali sme aj ľudí, ktorí stratili brigády, prácu, možnosť platiť si ubytovňu. Pod vedením milosrdného brata Petra a jeho kolegu nanovo začali brigádovať klienti,“ hovorí sestra Laura.

Kuchár zariadenia brat Márius, ktorý žije ako pustovník, doplní:

„Dnes ešte viac ako inokedy nás títo ľudia potrebujú. Majú strach z neistoty, aj slzy v očiach. Tu im pomáhame hľadať odpovede aj cez duchovné prostriedky, rozhovory, sviatosti, pokánie a spoločnú modlitbu, ktorá posilňuje solidaritu.“

Keď som sa 36-ročného fotografa Petra Dobiša ešte pred pandemiou v Domove pýtala, ako sa ho dotýka toto miesto a osudy ľudí, ktorých tu našiel, prezradil mi:

„Stretnutia s nimi mi dali reálnejší pohľad na svet a život, obmedzili moje materialistické zmýšľanie. Táto misia milosrdných bratov a brat Márius reprezentujú pre mňa posolstvo, ktoré je ich charizmou. Napriek tomu, že nie sú v žiare reflektorov, je obdivuhodné,

koľko toho pre týchto ľudí robia, škoda, že viac ľudí o tom nevie. Ja momentálne hľadám duchovno, ale sám, bez Cirkvi. To však neznamená, že nemám veľkú pokoru pred milosrdnými bratmi. Som rád, že môžem byť svedkom toho, čo robia. Potvrďuje sa mi, že v Cirkvi sú naozaj vynikajúci ľudia, ktorí sú dobrými príkladmi,“ poznamená životom ošľahaný muž s fotoaparátom v ruke. On rozpráva o zlomených dušiach a tých, ktorí im navracajú dôstojnosť, cez fotografie. No sú aj iné miesta, ktoré v tichosti premieňajú životy.

Tiché „revolúcie srdca“

Takým je aj komorné oratórium, ktoré pred niekoľkými mesiacmi pribudlo na treťom poschodí bratislavskej Univerzitnej nemocnice s poliklinikou milosrdných bratov, zasvätené blahoslavenej Matke Alfonze Márii Eppingerovej. Keď doň vstúpite, cez malé mrežované okienko máte z kľakadla výhľad rovno na svätostánok v kostole milosrdných bratov. Oratórium nahradilo menší sklad. Keď sa zo strany sestier, lekárov, ošetrovateľov ukázala potreba hľadať priestor stíšenia na modlitbu, prior bratislavskej komunity milosrdných bratov brat Richard Jombík OH súhlasil, aby tu vzniklo toto miesto na modlitby